

Publicerad 2012-12-15 12:01 av Ljusletaren

Denna julsaga skrev jag till julen 2009. Denna text har också varit inför i våran lokaltidning.

© Spanaren

Aldrig mer en sådan här jul

Redan i oktober börjar vi förbereda för ett julfirande av dess like. Julen har blivit så kommersiell att det är riktigt hemskt. Allt ska gå i ett visst tecken för att få uppleva det största av en njutning för julens alla helger. Kom ihåg att stämningsfullt ska det vara med gardiner av år 2012:s modell. Julpyntet går bara inte heller att köra med samma utförande som förr, om man nu inte är en bakåtsträvar. Till och med tomtens ansikte och skägg har blivit förändrat. Julklapparna ska vara det värsta av det värsta för att bräcka grannens barn. Maten är nästan klar för den finns färdigpackat och färdig i affärens olika av diskar. Köa och stressa och köp med dig allt hem för det kan underlätta allt för dig i sista minuten.

Stämningsfullt tänder du sen alla levande ljus och sätter dig framför teven för att se Kalle Anka klockan 15.00.

Stressa, stressa och titta på klockan ideligen var är pappan med barnet som skulle ha varit här för en timme sedan. Smuttar av den goda glöggen. Känner att stressen stiger upp till en falsett. Det bullrar och bankar på dörren och skrattande väller det in folk, som redan är lite på lyran. Var är pappan med barnet? Snart är soffan smockad med folk. Smiter snabbt in i köket innan Kalle Anka slutar och sätter in allt som ska värmas och bär ut allt det andra till det dignande julbordet. Här ska ingen komma och säga att firandet inte blev som dom hade tänkt sig.

Mamma, mamma hör jag i farstun och minstingen kommer inspringandes med sin stora hund. Äntligen kom du och pappa! Var har ni varit säger mamman med en uppretad röst. Vi var bara tvungen att köpa julklappar till dig så att du också får vara med och fira när tomten kommer.

Stress, stress och in och kollar om ljus och mat och allt annat finns klart på julbordet.

Stress, stress och sen på med tomtemössan och ett välklistrat, leende. Välkomna att sätta er vid vårt dukade julbord och låt det er väl smaka. Bonuspappan står redo med att fylla på starkt i glasen till dom som vill ha. Bullrande stiger stämmorna och skämten blir allt ekivokare. Röda är värdinnans kinder. Äntligen säger barnen och får gå från bordet och värdinnan smiter ut i köket och tårar börjar med att rinna när hon ser vilken anhopning av disk det finns där.

Helt plötsligt försvinner bonuspappan för att köpa sin kvällstidning.

Finns det några snälla barn hörs det snart från källarens trappa. Där kommer en röd och tjock tomte med flera jutesäckar av klappar. Det slits och det dras och papper hit och papper dit. Allt ska gå så fort. Högar av julpapper och julsnören gör inte att det blir någon trivsel

Vilket oväsen av alla leksaker, elektriska prylar och saker som en del inte ens hade önskat sig. Gråten från barnen som inte fick den där dyra saken som alla andra har fått men inte dom.

Övergivna och smutsiga kaffekoppar är staplade där borta på det finaste bordet. På den ytterst fina av juldukar är det spillt med rödvin. Vinglandes och suckandes tar hon duken med sig in i tvättstugan. Kaos, kaos skriker det i hennes trötta huvud. Vinglar till och ramlar sen över alla skor i hallen. Trött sjunker hon ned och vilar sitt huvud mot någons kapp och sluter sina ögon och drömmer om att det snart är juldagsmorgon och lugn och ro. Men där är du? Varför sitter du där och var har du din tomtemössa säger bonuspappan och skrattar bullersamt. Upp och hoppa med dig och servera oss genast påfyllning i våra glas och förresten kan du lägga ungarna så att vi vuxna får lite lugn och ro. Drar sig då sakta upp och skiter

fullständigt i vems kapp det är när det knakar i dess sömmar.

Vinglar sig ut i olika rum och lockar och pockar för att få barn och djur med sig till den övre våningen. Mera is vill vi ha så skynda på lilla morsan. Ilskan stiger för varje ljud och varje ord hon hör. Nu hörs musiken skråla och paren dansar och skrattar medan glasen sakta klirrar. Mutar barnen med att lova något i en hast så att det åtminstone blir tyst där. Stänger grinden så att husdjur och barn är trygga och säkra och går sedan ned i oväsendet.

Kom och ta dig en svängom morsan innan du sätter fram något att äta. Då, just då skriker hon: Tyst för allt i världen det är julafton och jag är ingen oavlönad slav. Ut med er alla för nu har tomten gått och festen är slut för denna gång.

Vad är det med värdinnan? Har hon fått ett glas för mycket då hon är så kitslig eller är det vanliga PMS-besvär skrattar sällskapet. Jag sa ut och inte ett ord till vill jag höra för nu äntligen ska julfriden infinna sig i detta hus, men lugn och ro. Hastigt vänder hon på fläcken och smiter ut med vindens hastighet.

Går och går och känner hur ruset rinner av henne liksom hennes ilska. Aldrig mera en sådan här jul med massor av folk, stress och jäkt och ingen som hjälper till, för nu har hon verkligen fått nog. Går hem med ett leende på läpparna och tänker att allt detta hände för så otroligt många år sedan och nu har allt fått en annan vändning. Allt firas numera i lugn och ro med endast den egna familjen och ingen jäkt och stress finns mera. För viktigaste är väl ändå att få slappna av och äta det man endast tycker om och att låta både stor som liten få känna sig värdefull och ompysslad.

Nu är det en julafton man kan minnas från det man var liten till man blev stor. Undrens tid är inte förbi så god jul på er.

© Ann-Britt Berglund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ljusletaren med Poeter.se id #41458 innehar upphovsrätten